

Dr. Hérics-Tóth Jenő

(Csáktornya, 1872. VIII. 13. - Felsőrajk, Zala megye, 1949. VIII. 2.)

gyógyszerész, vegyész, gyógyszerészdoktor, kísérletügyi igazgató, egyetemi magántanár

Felső-fokú tanulmányait a Budapesti és a Berliini Tudományegyetemen egyidőben, 1895-ben szerezte meg a gyógyszerészi és a vegyész oklevelét. Gyógyszerészdoktori oklevelet szerzett 1896-ban. A magyaróvári gazdasági akadémia tanársegédje volt 1897-től. A berlini Erjedéstani és Mezőgazdasági Főiskolán szerves kémiát, mezőgazdasági kémiát és mikrobiológiát tanult 1898-1900 között. A kassai vegykísérleti állomás adjunktusa lett 1901-től. Az Országos Kémiai Intézet mezőgazdasági kémiai laboratóriumát vezette 1904-től 1907-ig. A gödöllői szesz-kísérleti állomás vezetője volt 1908-tól. A Budapesti Erjedéstani Intézet igazgatója lett 1918-tól. Egyetemi magántanárrá habilitáltak 1922-ben, de a Műszaki Egyetem Közgazdasági Karán a mezőgazdasági kémia magántanára lett 1934-től. Nyilvános rendes tanárrá nevezték ki 1940-ben. A mezőgazdasági feldolgozóipar termékeinek minőségjavításáért bevezette a burgonya, a cukorrépa és a sörárpa vizsgálatát. Kiterjedt még a figyelme a cukorrépa termékeire, a szeszipari feldolgozására, a lúgoknak és a savaknak az élesztőkre gyakorolt hatására, valamint a szesz erjedésénél képződő aldehid keletkezése okainak vizsgálatára.

Főbb munkái:

1. Adatok a manganitek constitutójához és a mangán mérése. Gyógyszerészdoktori értekezés. Bp. 1896.,
2. Az élesztők. Gy. Közlöny, 1902. 51-52, 1903. 2-9.,
3. Általános erjedéstan. Bp. 1924.,
4. A szeszgyártás kézikönyve. Bp. 1928, 1943.,
5. A gyümölcsök és főzelékek konzerválásának kézikönyve. Bp. 1929.,

Irodalom:

1. Gulyás Pál: A m. írók élete és munkái, XIII. köt. 441-443.,
2. Révai Új Lexikon. IX. köt. 684., - 3. Új M. Életrajzi Lexikon. III. köt. 241.,